

ระเบียน ก.ม.

ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อต่างประเทศ

(ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2544

เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย โดยการไปศึกษาต่อต่างประเทศ อันเป็นการเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ และสามารถนำมาประยุกต์ในการปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย สถาบันสังคม เศรษฐกิจ และนโยบายของทางราชการในการพัฒนาประเทศได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงเห็นควรแก้ไขปรับปรุงระเบียน ก.ม. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 10 ของกฎบวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2519) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎบวง ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507 มาตรา 8 (5) และมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ก.ม. ในการปี พ.ศ. 2544 เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2544 ว่างระเบียนไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียนนี้เรียกว่า “ระเบียน ก.ม. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อต่างประเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544”

ข้อ 2 ระเบียนนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งระเบียน ก.ม. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อต่างประเทศ พ.ศ. 2542 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5 การให้ข้าราชการไปศึกษาต่อต่างประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการ ต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี”

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในข้อ 6 วรรคสอง แห่งระเบียบ ก.ม.ว่าด้วยการให้ข้าราชการ
พลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ พ.ศ. 2542 และให้ใช้ข้อความด่อไปนี้แทน

"ข้าราชการที่ขาดคุณสมบัติตาม (1) หากยังมีภาระสอนและภาระงานประจำเป็น
อย่างยิ่ง จะพิจารณาอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศเป็นกรณีพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องมีระยะ
เวลากรอบไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เป็นเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตามข้อ 12 ด้วย"

ประกาศ ณ วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2544

(นายปองผล อติเกรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.ม.

(นายวิทิต สังข์โภต)

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญการแก้ไขระเบียน ก.ม.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อในประเทศไทย พ.ศ. 2542
ตามมติ ก.ม.ในคราวประชุมครั้งที่ 5/2544 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2544

ระเบียน ก.ม. พ.ศ.2542	ระเบียน ก.ม.ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2544 (แก้ไขเพิ่มเติมตามมติ ก.ม. ครั้งที่ 5/2544 เมื่อวันที่ 26 พ.ย. 44)
ข้อ 1 ระเบียนนี้เรียกว่า “ระเบียน ก.ม.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย พ.ศ. 2542”	ข้อ 1 ระเบียนนี้เรียกว่า “ระเบียน ก.ม.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544”
ข้อ 2 ระเบียนนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป	ข้อ 2 ระเบียนนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป
ข้อ 5 การให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย โดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิการบดี หรือปลัดทบวงมหาวิทยาลัย และแต่งตั้งเป็นหน้าที่	ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งระเบียน ก.ม.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย พ.ศ. 2542 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “ข้อ 5 การให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทยโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิการบดี”
ข้อ 6 ข้าราชการที่จะไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ (1) มีอายุไม่เกิน 45 ปี นับถึงวันเริ่มต้นเปิดภาคการศึกษา (2) เป็นผู้ที่พ้นภาระดูแลปู่ย่าตายายที่ราชการแต้ว	

(3) เป็นผู้ที่ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการกอง หรือ เทียบเท่าขึ้นไป รับรองว่าเป็นผู้มีความประพฤติดี และดังใจปฏิบัติหน้าที่ ราชการ

(4) เป็นผู้ไม่อยู่ในระหว่างถูกดังกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือถูกฟ้องคดี อาญา เกินระยะเวลาถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่ไม่อยู่ในข่ายต้องขอการ เลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

ข้าราชการที่ขาดคุณสมบัติตาม (1) แต่มีอายุไม่เกิน 50 ปี หากอธิการบดี เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง จะเสนอเรื่องต่อปลัดทบวง มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศไทยเป็นกรณี ไปศึกษาต่อได้

ข้อ 12 ให้มหาวิทยาลัยและสถาบันในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จัดให้ ข้าราชการที่จะไปศึกษาต่อภายในประเทศไทย ทำสัญญากับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และทำสัญญากับประเทศไทยในส่วนของนักเรียน โดยให้ข้าราชการที่ไป ศึกษาต่อภายในประเทศไทยกลับมาปฏิบัติราชการด้วยเงินเดือนเท่ากับระยะเวลาที่ ใช้ในการศึกษา

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในข้อ 6 วรรคสอง แห่งระเบียบ ก.ม. ว่าด้วยการให้ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายในประเทศไทย พ.ศ. 2542 และให้ ใช้ข้อความดังไปนี้แทน

“ข้าราชการที่ขาดคุณสมบัติตาม (1) หากอธิการบดีเห็นว่ามีเหตุผล และความจำเป็นอย่างยิ่ง จะพิจารณาอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศไทย เป็นกรณีพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องมีระยะเวลาตั้งแต่ 3 เดือนถึง 1 ปี ไม่เกิน 2 ปี นับจากวันที่ได้รับอนุมัติ จึงจะสามารถเข้าศึกษาต่อได้ แต่ต้องมีระยะเวลาตั้งแต่ 3 เดือนถึง 1 ปี นับจากวันที่ได้รับอนุมัติ จึงจะสามารถเข้าศึกษาต่อได้”